

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15Csp/226/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209297
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817209297.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Miroslavom Majerníkom, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava proti žalovanej: U. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom Š., O. XX, zast.: JUDr. Pavol Kontra, advokát, Čučmianska Dlhá 21, Rožňava, o zaplatenie 308,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietam.

II. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 308,- EUR ako zostatok na istine, poplatok v sume 329,12 EUR, zmluvnú pokutu 312,- EUR, poplatok za upomienky vo výške 52,- EUR, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 500,- EUR od 01.10.2012 do 05.08.2013 v sume 135,01 EUR, zo sumy 418,- EUR od 06.08.2013 do 22.05.2015 v sume 239,67 EUR, zo sumy 368,- EUR od 23.05.2015 do 09.09.2015 v sume 35,17 EUR, zo sumy 348,- EUR od 10.09.2015 do 27.01.2016 v sume 42,41 EUR, zo sumy 328,- EUR od 28.01.2016 do 28.06.2016 v sume 43,71 EUR, zo sumy 318,- EUR od 29.06.2016 do 28.09.2016 v sume 25,37 EUR a zo sumy 308,- EUR od 29.09.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 747,12 EUR od 05.03.2014 do 22.05.2015 v sume 45,34 EUR, zo sumy 697,12 EUR od 23.05.2015 do 09.09.2015 v sume 10,41 EUR, zo sumy 677,12 EUR od 10.09.2015 do 27.01.2016 v sume 12,89 EUR, zo sumy 657,12 EUR od 28.01.2016 do 28.06.2016 v sume 13,68 EUR, zo sumy 647,12 EUR od 29.06.2016 do 28.09.2016 v sume 8,07 EUR a zo sumy 637,12 EUR od 29.09.2016 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu o úvere č. 705802163 zo dňa 01.10.2012 podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovanú zmluvu a poskytol úver žalovanému vo výške 500,- EUR. Žalovaná sa zaviazala vrátiť úver s príslušným poplatkom vo výške 484,- EUR v 12. mesačných splátkach po 82,- EUR počnúc od 10.11.2012. Dňa 04.04.2013 a 28.10.2013 žalovaná požiadala o úpravu splátkového kalendára formou posunu splátky. V zmluve bolo dohodnuté, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady za vypracovanie a uzavretie zmluvy. Žalovaná sa zaviazala v prípade porušenia podmienok zmluvy zaplatiť poplatok za upomienky v celkovej výške 52,- EUR a aj na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 312,- EUR. Žalovaná uhradila žalobcovi doteraz sumu 192,- EUR.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 15Csp/226/2017 zo dňa 29.12.2017 zamietol žalobu a rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej nárok na náhradu trov nepriznáva.

3. Súd druhej inštancie uznesením sp. zn.6Co/81/2019 dňa 26. februára 2019 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že „dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihladal ex offo podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dňa 7. februára 2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky). V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu vyššie uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky. Nález Ústavného súdu SR, okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky), predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito ustanoveniami ústavy). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd dal do pozornosti aj uznesenie (zjednocujúce stanovisko) pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2006, sp. zn. PL. ÚS 1/06, kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené, nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou, sa hľadí, akoby nebolo nikdy súčasťou právneho poriadku. Z vyššie uvedených dôvodov, a to pre protiústavnosť ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku v danom spore aplikoval, odvolací súd nemohol potvrdiť rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny (§ 387 ods.1 CSP). Bol preto daný dôvod na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Pre úplnosť odvolací súd dodal, že odvolacia námietka žalobcu k odseku 13 odvolaním napadnutého rozsudku je irelevantná. V posudzovanom prípade žalovaná nevzniesla námietku premlčania. Žaloba s prílohami bola žalovanej doručená dňa 31.10.2017 (na čl. 34 spisu), k žalobe sa však ani neskôr žalovaná nevyjadrila. Rovnako je nepravdivá a teda nesprávna námietka, že žaloba bola podaná súdu dňa 11.4.2017. Zo spisu totiž vyplýva, že žalobca svoj nárok uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 20.9.2017. Okrem uvedeného obsahom žalobcom namietaného odseku 13 napadnutého rozsudku je (len) citácia ust. § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka.“

4. Okresný súd po zrušení krajským súdom vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.04.2019, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, avšak svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou.

5. Žalovaná na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu predniesla, že v čase rozhodovania bol už nárok premlčaný, vzniesla námietku premlčania.

6. Žalobca sa k tvrdeniu žalovanej aj napriek výzve súdu nevyjadril.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

8. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu vyplýva, že žalovaná bola označená ako fyzická osoba a identifikovaná rodným číslom. Žalobca ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť úver vo výške 500,- EUR a žalovaná ako dlžníka sa zaviazala zaplatiť úver zvýšený o poplatok vo výške 484,- EUR, celkovo v sume 984,- EUR v dvanástich mesačných splátkach po jednej splátke vo výške 82,- EUR počnúc dňom 10.11.2012. Výška RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 304,10 %. Zmluva bola podpísaná

dňa 01.10.2012. Žalovaná a žalobca uzavreli taktiež dve žiadosti o úpravu splátkového kalendára, a to žiadosť uzavretú dňa 04.04.2013 a žiadosť uzavretú dňa 28.10.2013, pričom v oboch žiadostiach požiadala žalovaná o úpravu splátkového kalendára o jeden mesiac. Zároveň úprava splátkového kalendára mala byť spoplatnená sumou 80,- EUR.

9. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že zmluva bola uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka čo vyplýva aj z článku 15 všeobecných podmienok, kde sa zmluvné strany dohodli podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

10. Súd dospel opätovne k záveru, že napriek článku 15 všeobecných podmienok, kde sa právny vzťah mal spravovať Obchodným zákonníkom, v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu o úvere, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zákona č. 250/2007 Z. z.. Zároveň súd pri rozhodovaní veci postupoval v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smernicou 2008/48/EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, smernicou 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah (čo je aj tento prípad) nemôže ísť o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku.

19. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

21. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. V danom prípade podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 705802163 bola výška úveru 500,- EUR a príslušný poplatok, ktorý sa zaviazala uhradiť v 12 splátkach po 82,- EUR, počnúc dňom 10.11.2012. Žiadosťami zo dní 04.04.2013 a 28.10.2013 došlo k úprave splátkového kalendára o 1 mesiac, čo znamená, že splatným sa dlh stal 10.01.2014.

23. Žalovaná po zrušení veci krajským súdom na pojednávaní konanom vznikla námietku premlčania s tým, že nárok žalobcu je premlčaný.

24. V prejednávanej veci žalobca uplatnil svoj nárok podaním žaloby dňa 20.09.2017. Vychádzajúc z ustanovení predmetnej zmluvy lehota splatnosti nastala dvanásť mesiacov od prvej splátky, ktorá bola určená dňom 10.11.2012, t.j. dňom 10.11.2013. Žiadosťami o úpravu splátkového kalendára došlo o predĺženie lehoty splatnosti o 2 mesiace, t.j. dlh sa stal splatným dňa 10.01.2014.

25. Aplikáciou vyššie uvedených zákonných ustanovení dospel súd opätovne k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy sa premlčalo v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, keď na premlčanie uplatneného nároku žalobcu súd prihliadol na základe námietky vznesenej žalovanou.

26. Žalobca mohol uplatniť nárok na vrátenie poskytnutej sumy už dňa 11.01.2014, teda dňom nasledujúcim po dni splatnosti dlhu žalovanej. Žalobca v posudzovanom prípade podal žalobu na tunajšom súde dňa 20.09.2017, čo dôvodil aj krajský súd, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 101 OZ, ktorá žalobcovi márne uplynula dňa 11.01.2017. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné mu priznať uplatnený nárok a z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaná mala vo veci úspech v celej časti uplatneného nároku, preto jej súd priznal náhradu trov konania v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava v lehote do 15 dní od doručenia tohto rozsudku, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.